L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES – ES PUBLICA A LA TARDA

ANY XXXVIII — GIRONA, DISSABTE, 16 DE NOVEMBRE DEL 1935 — NUMERO 9.745

FRANQUEIG CONCERTAT

Marcel·lí Domingo a Girona

Després de tretze mesos de manca de llibertat, abolits els drets de ciutadania i prohibida tota manifestació de l'esperit democràtic en aquestes terres de llibertat que són les comarques gironines, anem a sentir la veu eloqüent d'un gran republicà i d'un gran català. Marcel·lí Domingo és la vera expressió de la lluita per uns ideals puríssims, contra la xorquia d'una monarquia que es recolzava en l'analfabetisme i en la misèria dels espanyols. Marcel·lí Domingo, republicà de tota la vida, ve avui al poble gironí, amb tota la força d'una vida exemplar neta i clara com un cristall, amb aquella puresa de perfecció que tan cara era al mestre de tots, el gran Pi i Margall. Marcel·lí Domingo, demostrà en l'oposició amb perill de la seva vida, el tremp de la seva ànima heroica, i en el govern, palesà el seny que imposa la responsabilitat del poder, a l'ensems que d'una manera fefaent afirmà el seu amor a la nostra i seva Catalunya, amb la llei del bilingüisme a l'escola, primer pas vers la satisfacció deguda als nostres anhels, basats tant en la tradició com en el respecte que es deuen les nacionalitats amb dret a viure la pròpia vida. Marcel·lí Domingo, ex-ministre del govern constituent, sap l'esforç que representà l'advenir de la República, d'aquesta República avui malmenada per gent incapacitada, que no han dubtat en aliar-se amb els mateixos enemics disfressats de la República per a escalar el poder i satisfer llurs concupiscències; i com que sap l'esforç de la conquesta i els perills que la conquesta està passant, ve a recabar l'ajut de tots els homes liberals i demòcrates de la circumscripció de Girona, per a restituir a la malmenada República espanyola l'essència del 14 d'Abril, que és l'essència de la seva pròpia vida. Marcel·lí Domingo, se'ns apareix com un general que vol afermar la seva confiança en l'esdevenidor, vivint unes hores prop dels soldats de l'exèrcit de la llibertat que en les properes eleccions obtindran la victòria més completa que mai hagin pogut assolir en els comicis, els homes dignes i conscients, que per la pròpia dignitat no poden deixar d'ésser republicans i com a tals proclamar el voler d'ésser regits per republicans veritables.

Aquest és l'home que demà parlarà amb la seva paraula excelsa i eloqüent, dels deures de tots, en aquesta hora única per a Espanya i per a Catalunya. Tots els homes demòcrates i liberals, tots els republicans han d'anar a escoltar i a encoratjar al cabdill de la Repllblica del 14 d'Abril, a aquest home, l'exemplaritat de la vida del qual, pot oposar-se com un símbol, a la terbolesa dels qui han fet commoure les arrels d'aquesta forma de govern, la República, l'única compatible amb la dignitat humana.

Benvingut siau, a les terres gironines, mestre Marcel·lí Domingo; que la vostra veu honrada esvaeixi totes les boires dels peresosos i arbori les consciències dels homes lliures. Vós inicieu el desvetllament de la Pàtria en ple ús de les seves llibertats constitucionals, en les quals recolza la nostra República, no la dels radicals ni la dels monàrquics disfressats, ni la d'aquells que, dient-se catalanistes, es venien Catalunya per una casaca de ministre monàrquic, com ara són capaços d'unir-se amb la gent de l'atemptat d'Hostafrancs per a governar, única llusió d'un partit que no perd mai la visió dels guanys materials i personals.

Escolteu la veu de Marcel·lí Domingo, el gran català de la República, per a la qual glateixen els republicans sincers, els catalans de cor, la República del 14 d'Abril del 1931.

Transportes y Mercados

El lodo de los bajos fondos transportistas sube a la superficie. — La Asociación General de Transportes por Vía Férrea esgrime sus malas artes en una circular difamatoria. — El mezquino interés creado de unos señores quiere aniquilar la economía del país

Cuando el problema del transporte mecánico por carretera se agudiza hasta convertirse en una honda preocupación para el país, la "Asociación General de Transportes por Vía Férrea" ha tenido la insensata inoportunidad de lanzar unas circulares.

El lodo de los bajos fondos, la podredumbre del mísero egoismo, la corrupción del interés personal, han salido a la superfice para mostrar a la luz del día, y a los ojos del pueblo, la carroña putrefacta de la mentira y la avilantez.

Los enemigos del transporte mecánico por carretera — los ferrocarriles — han hecho su aparición, en el campo del deshonor, para entablar una lucha de ventaja y emboscada. Una lucha empleando todas las malas armas prohibidas por los códigos de la nobleza y la lealtad.

Con el chocante título de "Un alboroto injustificado" y, bajo el pabellón de combate de la mencionada "Asociación General de Transportes por Vía Férrea", se han repartido, profusamente, unas hojas que no tenemos más remedio que comentar.

No queremos silenciar el gesto de los que tienen intereses arraigados en las viejas vías de los tardíos ferrocarriles españoles. No permitiremos que las hojas de referencia caigan en el pavimento del olvido, sin nuestra acotación periodística.

Los grandes pirotécnicos de la literatura afectista han agotado su repertorio de trucos, y frases de relumbrón, para componer la pintoresca hoja que lleva, por mal título, "Un alboroto injustificado. — La reglamentación del transporte mecánico de mercancías por carretera".

Los que escribieron el manifiesto— llamémosle así — sólo tuvieron una preocupación: hundir el transporte mecánico de mercancías por carretera. Para ello, arremeten despiadadamente contra el camión y nos presenten el nefasto Decreto de 29 de agosto último, como el maravilloso elixir salvador de todos los males que corrompen las entrañas españolas.

En el transcurso de su prosa gris se emplea, repetidamente, la palabra "anarquía". Con singular desfachatez se dice: "...la anarquía existente en el transporte mecánico por carretera". Suponemos que el autor de la brillante frase no sabe lo que la palabra "anarquía" quiere decir. Y si lo sabe, la empleará con el perverso propósito de asustar a los pobres y timoratos pequeños accionistas de las Compañías ferroviarias. La empleará con el fin de indisponer a esos parias del capitalismo, con el transporte mecánico por carretera. Para lograr que los minúsculos tenedores de acciones de los ferrocarriles miren con ojos horrorizados a los camiones que cruzan las carreteras, como los causantes de la alarmante reducción de los dividendos.

Suponemos que "anarquía" se empleará como sinónimo de confusión. Y, si existe confusión no es en la carretera sino en la legislación transportista. Esa legislación inspirada por un Comité de Coordinación que está en manos de las Compañías ferroviarias. Comité, en el que no existe ninguna persona que represente los legítimos intereses del transporte mecánico por carretera. Comité que está acaparado por el ferrocarril y las exclusivas, en escandaloso amancebamiento.

La confusión más espantosa radica — y tiene su cubil y guarida — en el aquelarre de órdenes y disposiciones dictadas, contra el transporte mecánico por carretera, obedeciendo la presión omnipotente de los feudales del ferrocarril. El pobre ferrocarril español tan atrasado, tan poco europeo y tan incómodo para el viajero.

* * *

En nuestro próximo artículo continuaremos comentando la ferroviaria hoja.

I. RODRIGUEZ-GRAHIT

Petita gazeta

La famosa llei de *Restriccions* aplicada als funcionaris, els sembla a les nostres dretes magnífica.

Cada pessic en els missèrrims sous els arranca inspirades elegies i entendridores paraules.

Ara que, com que en la segona part el pessic és a la butxaca dels poderosos adinerats, aquests espeterneguen furiosament, disposats a no tolerar bromes amb llur butxaca, amenaçant a Chapaprieta en què no hi haurà ni acords ni vots.

Ni elegies ni odes.

Aquest número ha estat visat per la censura

Vea y pruebe los últimos modelos coches

CITROËN

tipo 7 HP.

procedentes de las fábricas alemanas e inglesas, que poseen los mismos perfeccionamientos que han sido introducidos en los coches franceses, después de la reorganización de Sociedad Citroën, controlada por Michelin.

Juan Andreu Frigola

Avenida 20 Junio, 1 y 2 - Telef. 436

GERONA

POLÍTIQUES

En llegir el "Diari de Girona" d'ahir ens va venir unes ganes de riure...

No me haga usted reir, que tengo el labio partío...

Amb el fred que feia ahir va sortir el diari de les "quaranta hores" al carrer acalorat, sense mirar que es podia constipar, degenerant en una pulmonia doble.

Tot per què?

L'altre dia va publicar una notícia dient que, gràcies a les gestions del senyor Estelric, s'havien concedit 20 mil pessetes a l'Ajuntament de Parlabà per a construir unes escoles. Res d'estrany tindria això tenint en compte que el senyor Estelric s'interessa pels problemes de cultura, com altres diputats de la circumscripció.

Però al dia següent, va venir a la nostra Redacció un ciutadà amic particular nostre, subscriptor, i ens va demanar si volíem rectificar una notícia del "Diari de Girona", fent honor a la veritat. Es va treure de la cartera una carta del senyor Josep Ayats, sots-secretari de Treball, acompanyant una ordre del ministre d'Instrucció Pública, concedint les 20 mil pessetes de referència i dient-li que tenia molt gust en servir-lo.

I el vàrem complaure, com no podíem per menys de fer-ho.

Ara bé. El diari esmentat es despenja en un solt de tota una columna de prosa insulsa, dient que nosaltres defensem el senyor Ayats, enemic de Catalunya, puix que fa retardar el traspàs d'importants serveis que fins ara eren confiats a la Generalitat. I amb aquesta excusa parla d'ètica, de republicanisme i de catalanisme.

El senyor Ayats, que avui el diari al·ludit li diu faritzeu, personatge equívoc de dalt a baix, etc., és diputat d'aquestes Corts per haver anat en candidatura junt amb els regionalistes a Barcelona, i anteriorment a Girona, essent un producte seu. A la nostra candidatura no hi figurava pas.

De manera que l'escrit està mancat de la lògica més elemental.

El "Diari" ha volgut dir quatre fàstics al senyor Ayats, sense tenir en compte que encara el tornaran a votar els regionalistes si els convé treure alguns llocs, puix que per a ells el fi justifica els mitjans, i per això, ara, ha volgut fer servir de plataforma una rectificació o un aclariment sense importància.

El lògic seria que hagués desmentit el fet, negant l'autoritat del nostre solt, o demostrant que el ministre va trametre una lletra acompanyant l'ordre al senyor Estelric i una altra al senyor Ayats.

No ha fet res d'això i, per tant, per acabar, podem dir allò: **que los sevillanos se las compongan con él.**

I res més.

Els presos polítics de l'ergàstul gironí segueixen essent molt visitats, tant pels ciutadans de les comarques de Girona com pels de les comarques, la qual cosa palesa que els republicans gironins no obliden els seus companys que sofreixen i que es veuen privats de tota llibertat.

Ahir mateix vàrem veure a la presó, en el locutori de comunicació, uns grups de republicans de Figueres, de Caldes de Malavella, de Cassà de la Selva i de Santa Coloma de Farners, els quals passaren una bona estona conversant amb tots els amics empresonats.

També són molts els obsequis que d'un i altre lloc venen rebent els detinguts polítics.

També estigueren a la presó per tal de saludar els nostres amics empresonats l'ex Comissari general d'Ordre Públic de Catalunya, senyor Coll i Llach, i el diputat al Parlament català, senyor Josep Irla, la visita dels quals agraïren molt, com totes les altres, naturalment, els detinguts polítics.

PRO-PRESOS

Subscripció iniciada per a socórrer a les famílies necessitades dels empresonats, sense distinció de filiació política ni social

Suma anterior	32.117'60
45 setmana Girona	192'25
2 vegada F. R. S. Figueres	50'00
23 vegada C. R. de Salt	20'50
26 vegada Cassà de la Selva	35'00
27 vegada Cassà de la Selva	30'00
32 vegaad La Bisbal	53'50
33 vegada La Bisbal	59'00
36 vegada C. del P. Blanes	45'00
Suma total	32.602'85

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SÓN RESPONSABLES LLURS AUTORS

Grandiós acte de SOLIDARITAT REPUBLICANA

que tindrà lloc al TEATRE ALBÈNIZ de Girona, el diumenge dia 17 de novembre de 1935, a les 11 del matí.

L'ex Ministre de la República

MARCEL·LI DOMINGO

pronunciarà un discurs d'interès polític, en que fixarà la posició del Partit Republicà d'Esquerra i la unitat d'acció de les esquerres catalanes.

¡Per la Llibertat, per la República, «TOTS A UNA», no hi manqueu!

El preu de les targes d'invitació serà de 50 cèntims; sufragats els gastos es destinarà el sobrant als presos polítics i socials de les nostres comarques. — Les invitacions poden recollir-se al secretariat del Partit Republicà d'Esquerra, carrer Peixateries Velles, n. 1 - pis 1.er del Cafè Norat de 12 a 1 i de 7 a 9 del vespre, cada dia, fins el dissabte dia 16.

Autonomista, L', 1935-11-16, p. 1.

Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona (www.girona.cat/sgdap)